

er endog et Punkt, hvor Indrømmelserne gaa videre i Retning af Smødelommen end ved Kreditforeningerne. Selv om der altsaa kun er Tale om en overfladig Undersøgelse, vil der dog altid gaa en halv Snes Dage, om ogsaa Udvalget skynder sig saa meget, det kan, og saa er der virkelig efter min Formening Grund til at vente, at det kunde blive vanskeligt at faae Lovforslaget gennemført i Aar. I alt Fald kan det Modsatte meget let indtræde, og jeg har heller ikke hørt nogen særlig Grund for et Udvalgs Nedsættelse. Vel er der Tale om et Par Forandringer, som man kunde ønske, men disse kunne sikkert foretages ved Endringsforslag til 2den Behandling, og jeg skal derfor paa det Bestemteste fraraade et Udvalgs Nedsættelse.

Frederiksen: Jeg skal indtrængende anmode om ikke at nedsætte et Udvalg i denne Sag. Efter hvad der er mig bekendt om Muligheden af Samlingens Slutning, kan jeg ikke Andet end nære den allerførste Frygt for Lovforslagets Skjæbne, hvis der nedsættes et Udvalg. De ville indse, hvilken Betydning det har for et saadant Institut, om det skal vente over et Aar paa Begunstigelser af denne Art. Jeg vilde ikke tillade mig at fremhæve dette — allermindst ifølge min særlige Stilling til denne Bank. — hvis jeg ikke var overbevist om, at der her ikke kan være Spørgsmaal om betydelige Endringer, og jeg er heller ikke i Stand til at se, at der kan fremkomme andre Spørgsmaal end dem, som ærede Medlemmer fuldkomment vel uden Udvalgsbetænkning kunne være i Stand til at fælde Dom over.

Wille: Jeg har for et Par Dage siden udtalt, at jeg af mit ganske Hjerte ønskede Lovforslaget fremmet, og det er i Lovforslagets egen Interesse, at jeg ønsker et Udvalg nedsat. Jeg har nu vel hørt af et æret Medlem her foran (Th. Nielsen), imod hvis Indflydelse jeg vistnok forgæves vil søge at kæmpe, at han ikke har hørt Noget, der kunde begrunde Nedsættelsen af et Udvalg. Det er meget beklageligt; thi hele den foregaaende Behandling har vistnok, forsaavidt den har paavist

Endringer i Lovforslaget, der være nødvendige, godtgjort Nødvendigheden af et Udvalg. Hvis der ikke nedsættes et Udvalg, frygter jeg baade, at de Endringsforslag, der ville komme til at foreligge, ville blive af en temmelig broget Blanding, og at den Afgjørelse, der bliver truffen af Thinget, vil blive temmelig tilfældig, men jeg vilde anse det for at være meget uheldigt for denne Sag, hvis den skulde gaa her fra Folkethinget i en Skikkelse, der ikke tilfredsstillede de forskjellige Hensyn, som ere at tage. Det er mig ikke bekendt, hvor nær Sessionen er ved sin Afslutning; men saa megen Tid veed jeg, at der er og maa være tilbage, at det ikke vil være forbundet med den allerførreste Banffelighed at faae klaret de Ulemper, som nødvendig maa knytte sig til Sagen, hvis den gaar videre, uden at Udvalg bliver nedsat. Jeg ønsker altsaa et Udvalg netop i Sagens egen Interesse.

B. Christensen: Ja, jeg kan ikke Andet end fraraade at nedsætte et Udvalg. Jeg maa tilstaa, at jeg betragter det som næsten en Synd mod disse Interesser, som ere blandt dem, som jeg i hele mit politiske Liv har søgt at fremme, dersom vi ikke faae dette Lovforslag igjennem. Jeg tror ogsaa, at naar man ser hen til, at Finantslovens 1ste Behandling maasse allerede i dette Dieblit er tilkendebragt i det andet Thing, er der kun en overordentlig svag Sandsynlighed for, at denne Lov vil kunne komme igjennem, naar man nedsætter et Udvalg. Men dertil kommer, at jeg ikke kan erkjende, at der er Noget i Alt det, der er fremført under Forhandlingerne — som jeg har fulgt med stor Opmærksomhed — enten af væsentlig Betydning eller af væsentlig Banffelighed for Bearbejdelsen gjennem Endringsforslag. Jeg vil derfor stemme imod et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag.

Gad: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den korte Bemærkning — hvorved jeg vil anmode ærede Medlemmer om, ikke at stemme for Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag —, at vi i sidste Møde bestemte, at der ikke skulde nedsættes Udvalg med Hensyn til et Lovforslag, netop fordi vi ønskede